

C/2024/2482

23.4.2024

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora – alternativno reševanje sporov

(a) Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 524/2013 ter spremembi uredb (EU) 2017/2394 in (EU) 2018/1724 v zvezi z ukinitvijo evropske platforme za SRS

(COM(2023) 647 final – 2023/0375 (COD))

(b) Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2013/11/EU o alternativnem reševanju potrošniških sporov ter direktiv (EU) 2015/2302, (EU) 2019/2161 in (EU) 2020/1828

(COM(2023) 649 final – 2023/0376 (COD))

(C/2024/2482)

Poročevalec: **Wautier ROBYNS**

Zaprosila	(a) Svet Evropske unije, 13. 11. 2023 Evropski parlament, 20. 11. 2023 (b) Svet Evropske unije, 15. 11. 2023 Evropski parlament, 20. 11. 2023
Pravna podlaga	(a) in (b): člen 114(1) in člen 169(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije
Pristojnost	strokovna skupina za enotni trg, proizvodnjo in potrošnjo
Datum sprejetja na seji strokovne skupine	29. 1. 2024
Datum sprejetja na plenarnem zasedanju	14. 2. 2024
Plenarno zasedanje št.	585
Rezultat glasovanja (za/proti/vzdržani)	162/0/0

1. Sklepi in priporočila

1.1 Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) je naklonjen temu, da se poleg dostopnih sodnih postopkov in uveljavljanja pravic potrošnikov pri nacionalnih organih, kadar potrošniki zahtevajo pravno varstvo v primeru škode, ki jo lahko povzročijo trgovci, kot alternativa sodnim postopkom razvije alternativno reševanje sporov (ARS). Meni, da je uveljavljanje pravic, ki je naloga nacionalnih organov, bistvenega pomena, saj na njem temelji zaupanje v varstvo potrošnikov, medtem ko pravno varstvo, v obliki bodisi sodnega postopka bodisi postopka ARS, omogoča ponovno vzpostavitev zaupanja, kadar pride do nesporazuma med potrošnikom in trgovcem.

1.2 EESO se strinja z izbiro minimalne harmonizacije, ki državam članicam omogoča, da določijo dodatne standarde za take sisteme, zlasti na trgih, kjer razpoložljivost teh sistemov krepi zaupanje potrošnikov v izdelke in storitve, ki jih kupijo v svoji državi članici, čezmejno v EU ali od zunanjih trgovcev, ki se lahko pridružijo sistemom ARS, vzpostavljenim v EU. EESO spodbuja države članice, naj izvajajo in zelo pozorno spremljajo sedanje zahteve, da bi izboljšale dostop, pravičnost, kakovost, strokovno znanje, nepristranskost, zakonitost, neodvisnost ter zaupanje potrošnikov in trgovcev v učinkovitost postopkov ARS.

1.3 EESO poudarja, da je treba države članice in panoge spodbujati k vzpostavitvi sistemov ARS, trgovce, vključno z malimi in srednjimi podjetji (MSP), pa, da se jim prostovoljno pridružijo. Zato poziva k sprejetju ukrepov, s katerimi bi okrepili sodelovanje trgovcev v sistemih ARS in postopkih, ki jih sprožijo potrošniki, zlasti v nekaterih sektorjih z velikim številom pritožb (npr. potovanja, turizem, letalstvo in turistični aranžmaji ter kritični sektorji, kot so energetika, finančne

storitve in telekomunikacije) in v drugih sektorjih, za katere so značilni dolgoročne obveznosti ter znatni stroški in transakcije. EESO poziva Komisijo, naj tri leta po začetku izvajanja predlagane direktive pregleda doseženi napredek pri teh sistemih.

1.4 EESO meni, da so povratne informacije organov ARS izjemno dragocene tako za strokovnjake kot zakonodajalce ali regulativne organe. Zato se zavzema, da se poleg zahteve, da se vsaki dve leti objavijo poročila o dejavnostih v okviru sistemov ARS, uvede hitro poročanje o kriznih razmerah. Komisijo poziva, naj v svoje ocene sektorskih predpisov vključi povratne informacije platform ARS.

1.5 Eden od razlogov, zakaj alternativno reševanje sporov v Evropi ni povsod zaživel v enaki meri, je pomanjkanje informacij, ki so na voljo podjetjem in strankam. Obveščanje o ARS bo pomembno prispevalo k temu, da bodo trgovci sodelovali v takih sistemih in da se bodo potrošniki prepričali, da so ti dostopni in koristni. EESO zato pričakuje, da bodo Komisija in države članice aktivno obveščale ustrezne ciljne skupine ter še naprej izvajale preproste in učinkovite ukrepe za obveščanje in pomoč, kot je izmenjava kontaktnih podatkov organov ARS, kadar trgovec sprva zavrne zahtevek potrošnika.

1.6 EESO poziva zakonodajalca, naj natančneje opredelita zahtevo, da potrošniki najprej stopijo v stik s trgovcem, preden se zatečejo k sistemu ARS, in sankcije, ki se uporabljajo za trgovce, ki ne izpolnjujejo zahteve, da v 20 delovnih dneh, kot je določeno v predlogih, sporočijo, ali privolijo v postopek ARS.

2. Glavni elementi zakonodajnega predloga

2.1 Komisija je 17. oktobra 2023 objavila predloge za posodobitev in poenostavitev regulativnega okvira za alternativno reševanje potrošniških sporov, in sicer spremembo Direktive 2013/11/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾ o alternativnem reševanju potrošniških sporov iz leta 2013, razveljavitev Uredbe (EU) št. 524/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾ o spletnem reševanju potrošniških sporov ter priporočilo za spletne tržnice in trgovinska združenja EU.

2.2 Namen pregleda in novih ukrepov je posodobiti pravila o izvensodnem reševanju sporov med ponudniki izdelkov in storitev ter potrošniki. Postopki ARS, na katere se predlogi nanašajo, bi morali biti pravični, nevtralni in učinkoviti, da bi služili interesom potrošnikov in trgovcev, vključno z MSP.

2.3 Z novim okvirom bi:

2.3.1 vključili trgovce zunaj EU in zajeli nepoštenе prakse, kot so manipulativni vmesniki in oglaševanje ali prakse geografskega blokiranja ter težave z zamenjavo ponudnikov ali stroški gostovanja;

2.3.2 točno določenim in javno prepoznavnim organom, kot je mreža evropskih potrošniških centrov, zaupali nalogo, da v okviru prilagojenega pristopa za spodbujanje komuniciranja med udeleženiimi strankami pomagajo potrošnikom pri razumevanju postopkov ARS in dostopu do njih;

2.3.3 imeli trgovci na voljo 20-dnevni rok, da sprejmejo ali zavrnejo sodelovanje pri obravnavi pritožbe v okviru postopka ARS;

⁽¹⁾ Direktiva 2013/11/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o alternativnem reševanju potrošniških sporov ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES (Direktiva o alternativnem reševanju potrošniških sporov) (UL L 165, 18.6.2013, str. 63).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 524/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spletnem reševanju potrošniških sporov ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES (Uredba o spletnem reševanju potrošniških sporov) (UL L 165, 18.6.2013, str. 1).

2.3.4 prepustili državam članicam, da same odločijo, ali bodo od trgovcev zahtevale, da se pridružijo sistemom ARS, hkrati pa bi spodbujali, da bi se trgovci povsod tam, kjer to v skladu s pravili EU ali nacionalnimi pravili ne bi bilo obvezno, pridružili takim sistemom;

2.3.5 razveljavili postopek spletnega reševanja sporov (SRS), ki se redko uporablja, in ga nadomestili z digitalnimi interaktivnimi orodji, ki potrošnike usmerjajo k razpoložljivim možnostim pravnega varstva;

2.3.6 na podlagi priporočila težili k vključevanju sistemov ARS, ki jih ponujajo spletne tržnice in trgovinska združenja EU, pri čemer bi se med drugim namenila pozornost neodvisnosti, nepristranskosti in strokovnosti, ki so potrebne za zagotavljanje pravičnosti in učinkovitosti teh sistemov, s tem pa bi se upoštevali standardi, ki se na splošno uporabljajo za sisteme ARS;

2.3.7 omogočili kolektivne zahteve za ARS (na primer kadar je več potnikov utrpelo podobne nevšečnosti in/ali škodo), pri čemer bi imeli posamezni tožniki možnost, da se jim odpovejo.

3. Splošne ugotovitve

3.1 Iz pregleda stanja na področju potrošnikov za leto 2023 ⁽³⁾ je razvidno, da se zaupanje v trgovce na drobno in ponudnike storitev povečuje z njihovo zmožnostjo učinkovitega obravnavanja pritožb. EESO meni, da se ARS lahko uporablja za številne spore, med katerimi so pravice potrošnikov le en segment, saj na primer pomaga reševati težave, s katerimi se lahko srečujejo državljani, ko imajo opravka z javnimi upravami in socialnimi službami. Prav tako se lahko uporablja za spore med izvajalci. Meni, da bi bilo treba poleg ukrepov za lažji dostop do sodišč spodbujati izvensodno reševanje sporov na različnih področjih. Sedanji predlog namreč posebej obravnava zgolj vprašanja v zvezi s pravicami potrošnikov. EESO podpira izmenjavo primerov dobre prakse na različnih področjih.

3.2 V listini o pravicah potrošnikov (*Consumer Bill of Rights*), ki jo je leta 1962 predstavil predsednik ZDA John F. Kennedy, je bila pravica biti slišan že opredeljena kot eden od temeljev sodobne potrošniške politike. Pravica do pravnega varstva je od takrat cilj politike na nacionalni in mednarodni ravni; sprejete so bile pobude za preprečevanje sporov, olajšanje dostopa do sodišč in razvoj postopkov alternativnega reševanja sporov s prizadevanji zasebnih subjektov in zakonodajo, ki določa vse višje standarde.

3.3 Konkretno pri pravicah potrošnikov bi morali postopki ARS načeloma temeljiti na obstoječih pravilih varstva potrošnikov, da bi dosegli praktičen, pošten in pravičen izid. EESO meni, da je pripravljenost potrošnika, da vloži pritožbo, izraz zaupanja v ta način uveljavljanja pravnega varstva in splošneje v možnost ponovne vzpostavitve zaupanja v trgovca.

3.4 EESO meni, da je pravno varstvo poleg kakovosti izdelkov in storitev, vključno s svetovanjem potrošnikom, del potrošniške politike. S tega vidika lahko potrošniki in podjetja sodne postopke, bodisi individualne bodisi kolektivne, dojemajo kot dolgotrajne in drage. Kljub temu imajo ti postopki še vedno pomembno vlogo, zlasti kadar je dostop do njih v sporih majhne vrednosti cenovno ugoden, kot v nekaterih državah članicah. Poleg tega se zaključijo s sodnimi odločbami, na katere se je mogoče sklicevati v prihodnjih zadevah, kar pri izidih postopkov ARS ni tako pogosto.

3.5 Člen 47 Listine EU o temeljnih pravicah kot načelo pravne države vsakomur zagotavlja pravico do učinkovitega pravnega sredstva. Potrošniki lahko svoje pravice poleg sodnih postopkov in vlaganja pritožb pri pristojnih javnih organih uveljavljajo tudi z alternativnim reševanjem sporov. Ta pristop je zlasti pomemben za zahteve majhne vrednosti, pri katerih morda ni razlogov za iskanje rešitve na sodišču.

⁽³⁾ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sl/ip_23_1891

3.6 EESO pozdravlja splošni cilj Komisije, da pregleda in prenove pravni okvir v zvezi s sistemi, ki so potrošnikom na voljo za iskanje pravnega varstva prek strukturiranih izvensodnih sistemov, ki bi morali biti lahko dostopni, cenovno ugodni za vse deležnike in hitrejši od sodnih postopkov. Raziskave so pokazale, da imajo nekatere skupine ljudi, običajno tisti z nižjimi dohodki, ki so manj socialno povezani in manj tehnološko vešči, več težav pri vlaganju pritožb. Zato racionalizacija pritožbenih postopkov, da bi bili dostopnejši, ni le postopkovna, temveč tudi socialna nuja ⁽⁴⁾.

3.7 EESO pozdravlja, da je trgovcem zunaj evropskega trga omogočeno, da se za reševanje sporov obrnejo na organe ARS, kar je v korist potrošnikov v EU, vendar meni, da bi morali ti trgovci v izogib zastojkarstvu ustrezno finančno prispevati k tem organom.

4. Prispevek k uravnoteženemu regulativnemu okviru

4.1 EESO odobrava zavezo Komisije, da si bo prizadevala za dolgoročno konkurenčnost gospodarstva EU in delovala v skladu s programom ustreznosti in uspešnosti predpisov (REFIT).

4.2 EESO pozdravlja, da predlogi prispevajo k izboljšanju konkurenčnosti trgovcev, kadar ti namesto sodnih postopkov, ki se pogosto dojemajo kot dolgotrajni in dragi, sprejmejo spravni pristop. S tem trgovci, ki sprejmejo postopke ARS, dobijo konkurenčno prednost in možnost, da vsaj v zvezi s tem pridobijo sloves „zaupanja vrednega trgovca“.

4.3 EESO poudarja, da je treba izboljšati uveljavljanje pravic potrošnikov v čezmejni trgovini in zato ponovno pregledati Uredbo o sodelovanju na področju varstva potrošnikov ⁽⁵⁾, da bi izboljšali sodelovanje med pristojnimi nacionalnimi organi.

4.4 EESO priznava, da je zaradi povečanja števila spletnih transakcij med pandemijo COVID-19, sočasne širitve modela spletnih tržnic in prednostne obravnave digitalnega prehoda utemeljeno upoštevati te pomembne nove značilnosti trgovanja s potrošniki. Hkrati pozdravlja prizadevanja in predloge za vključitev nespletnega dostopa do sistemov ARS za potrošnike, ki jim takšni postopki bolj ustrezajo; tako bi zagotovili človeški nadzor nad odločitvami in ustrezno pozornost namenili potrebam vseh ranljivih skupin, tudi starejših in mlajših, vključno s študenti (ki imajo pogosto težave s ponudniki telekomunikacijskih in internetnih storitev). Da ne bi onemogočili morebitnih pritožb teh skupin, bi bilo treba njihovo zaščito izrecno poudariti v sami direktivi in ne zgolj v uvodnih izjavah.

4.5 Zato bi bilo treba spodbujati pravične, nevtralne in učinkovite sisteme ARS, tako v splošnem smislu kot konkretnije v zvezi z izdelki in storitvami, vključno s svetovanjem potrošnikom, za katere je znano, da so vzrok številnih pritožb potrošnikov in pri katerih je zaupanje bistveno glede na pomen prilagajanja na digitalno okolje ali višino izdatkov in/ali trajanje pogodbениh obveznosti.

4.6 Varstvo potrošnikov zahteva tudi ustrezno izvrševanje in regulativni odziv, kadar pritožbe upravičujejo takšno ukrepanje, zlasti v zvezi z učinkovitim uveljavljanjem varstva potrošnikov. EESO podpira, da se s sorazmernimi globami, ki jih pobirajo javni organi v primeru kršitev, financirajo sistemi ARS, ki izpolnjujejo standarde pravičnosti in učinkovitosti.

4.7 EESO se zaveda, da lahko prizadevanja za vključitev vseh odnosov med potrošniki in trgovci ne glede na lokacijo presegajo pristojnosti prava EU. Še vedno močno priporoča, naj se v splošni potrošniški politiki in ustrezni sektorski zakonodaji, tako na ravni EU kot na ravni držav članic, doseže napredek v tej smeri, da bi okrepili zaupanje v sisteme ARS.

⁽⁴⁾ Naomi Creutzfeldt, Chris Gill, Marine Cornelis in Rachel McPherson, *Access to justice for vulnerable and energy-poor consumers. Just energy?* (Oxford: Hart 2021).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L 345, 27.12.2017, str. 1).

Poziva k sprejetju ukrepov, s katerimi bi okrepili sodelovanje trgovcev v sistemih ARS in postopkih, ki jih sprožijo potrošniki, zlasti v nekaterih sektorjih z velikim številom pritožb (npr. potovanja, turizem, letalstvo in turistični aranžmaji ter kritični sektorji, kot so energetika, finančne storitve in telekomunikacije) in v drugih sektorjih, za katere so značilni dolgoročne obveznosti ter znatni stroški in transakcije. Komisija bi se morala zavezati, da bo tri leta po začetku izvajanja predlagane direktive ocenila doseženi napredek.

4.8 EESO priznava, da sedanji sistem SRS ni dovolj učinkovit, saj se zdi, da je uspešnost vlaganja pritožb kljub financiranju tega sistema premajhna. Podpira cilje poenostavitve in izraža upanje, da storitve, navedene v členu 20(8), ne bodo nadomestile formalnega sistema z drugo upravno ravno in povzročile dodatnih stroškov. Priporoča, da Evropska komisija podrobneje opredeli namen, zasnovo in funkcionalnost predlaganega digitalnega orodja, ki bo nadomestilo platformo za SRS, pri tem pa zagotovi usklajevanje z obstoječimi orodji držav članic in vključi deležnike v njegov razvoj.

4.9 Čeprav bi s predlogi razširili sedanje področje uporabe direktive o ARS z vključitvijo predpogodbenih odnosov med potrošniki in trgovci, ni jasno, v kolikšni meri bo predlagana razširitev povečala delovno obremenitev in stroške organov ARS. EESO obžaluje, da ta vidik v oceni učinka ni dovolj upoštevan in bi lahko negativno vplival na zasebno in javno financiranje teh organov. Za rešitev tega vprašanja so potrebni blažilni ukrepi.

4.10 EESO opozarja, da bi se lahko – poleg v predlogu že razširjenega področja uporabe direktive – vključile tudi morebitne kršitve pravic državljanov, ki niso pogodbeni partnerji trgovca, kot so državljani, ki so upravičeni do odškodnine v skladu z načeli civilne odgovornosti (na primer na podlagi odgovornosti za proizvode z napako ali zavarovanja avtomobilske odgovornosti) ali ki so upravičeni do ugodnosti iz pogodb, v katerih so upravičenci in ne pogodbene stranke.

5. Pomen povratnih informacij organov ARS

5.1 EESO poudarja, da predlogi pomembno prispevajo k večji ozaveščenosti o tem, da je treba izboljšati kakovost izdelkov in storitev z javno dostopnimi poročili, ki so koristna za nacionalne organe, zakonodajalce na ravni držav članic in EU ter izvršno vodstvo in upravne odbore trgovcev.

5.2 EESO poziva Komisijo, naj pri ocenjevanju vprašanj potrošniške politike, tako na splošno kot v posebnih sektorskih zakonodajnih predlogih, sistematično in izrecno upošteva povratne informacije organov in mrež ARS.

5.3 EESO zato izraža pomisleke glede oblikovanja zahtev v zvezi s poročanjem, saj so takojšnje in poenostavljene povratne informacije organov ARS ključne za prilagoditev vedenja trgovcev in, kadar je to upravičeno, ukrepov politike nadzornih in zakonodajnih organov v državah članicah in na ravni EU. Take povratne informacije bi morale biti v sektorjih, v katerih je to upravičeno zaradi stopnje pritožb in pomena interesov, na voljo vsako leto. Čeprav je poročanje mogoče poenostaviti, če se po enem letu izkaže, da ne prinaša velike dodane vrednosti, bi morali organi ARS v kriznih razmerah, o katerih ni mogoče poročati vsaki dve leti, kot je predlagano, uporabiti skrajšane postopke.

5.4 EESO priznava prispevek k povečanju zaupanja potrošnikov, tudi s čezmejnimi vidiki in vidiki enotnega trga, ter potrebo po obravnavanju čezmejnega sodelovanja znotraj EU pri obravnavi zahtevkov majhne vrednosti s stroškovno ugodnimi postopki.

5.5 EESO se zaveda zapletenih primerov, v katerih jezik, pravo, ki se uporablja, ter upravne in/ali finančne omejitve povprečnim potrošnikom otežujejo vložitev zahtevka pri pristojnih organih ARS, zlasti kadar dobavna veriga vključuje trgovce s sedežem v več državah, od katerih je vsaka odgovorna za del dobave in rezultata za potrošnika. Odobrava, da predlogi vsebujejo zavezo za usmerjanje potrošnikov s pomočjo ustreznih organov, kot je mreža evropskih potrošniških centrov.

5.6 Ker sistemi ARS, vzpostavljeni v državi članici, morda ne odražajo pravic potrošnikov, ki veljajo v državi, v katero se izdelki ali storitve dobavljajo, EESO poziva Komisijo, naj vzpostavi, spremlja in razvija mreže čezmejnega sodelovanja med sistemi ARS v posameznih sektorjih, kot sta FIN-NET za finančne storitve in TRAVEL-NET za potovanja in javni prevoz.

6. Pogoji za dostop do postopkov ARS

6.1 Predlog za združevanje pritožb v postopkih ARS, s katerim se želita doseči stroškovna učinkovitost in doslednost, bi bilo treba uporabljati selektivno in pod posebnimi pogoji, kot so ustrezno strokovno znanje o ARS, soglasje potrošnikov po predhodni seznantvi ter usklajevanje z organi za pravice potrošnikov in morebitnimi zastopniškimi tožbami v skladu z Direktivo (EU) 2020/1828 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁶⁾ o zastopniških tožbah. EESO razume, da se lahko potrošniki na podlagi člena 5(2)(d) odločijo, da ne bodo sodelovali v kolektivnem postopku in bodo pravico do odškodnine uveljavljali posamično glede na značilnosti svojega primera.

6.2 EESO poziva, naj se jasno opredeli prag za pridobitev dostopa do postopkov ARS. Meni, da bi morali glede možnosti, da organ ARS zavrne zadevo, ker potrošnik pred vložitvijo pritožbe pri tem organu ni vzpostavil stika s trgovcem, veljati natančni pogoji, namesto da se sklicuje na morda nesorazmerna pravila o obliki takega stika. Stiki med potrošniki in trgovci običajno potekajo prek avtomatskih klepetalnikov, klicev v klicne centre, elektronskih sporočil in pisem, če je le mogoče priporočenih, katerih zapisi niso vedno na voljo za prihodnjo uporabo.

6.3 EESO se zaveda, da lahko obvezen finančni prispevek ranljive potrošnike ali potrošnike v sporih majhne vrednosti odvrne od uporabe sistemov ARS, hkrati pa je v več državah članicah in sektorjih dostop do alternativnega reševanja sporov brezplačen, ne da bi to privedlo do neprimernih zahtevkov.

6.4 EESO meni, da je v predlogih nezadostno obravnavano vprašanje časa, ki je potreben, da organi ARS pritožbo obravnavajo kot popolno, kar bi lahko privedlo do neenake dolžine reševanja zahtevkov in posledično škodilo zaupanju potrošnikov. Zato je upravičeno, da pristojni nacionalni organi spremljajo delo, ki ga opravljajo pooblaščen organi ARS.

6.5 EESO bi prav tako želel, da bi predlogi konkretno urejali posledice, če se trgovec ne bi odzval v določenem roku. Spremljanje izpolnjevanja te obveznosti, ki je ključnega pomena za ohranjanje zaupanja v hitro obravnavo pritožb potrošnikov, ne bi smelo biti pretirano breme za organe ARS. Ni jasno, ali je bil namen, da se to uredi z morebitno različnimi ukrepi držav članic, kakor tudi ne, ali bi bila neodzivnost lahko razlog za odgovornost ali pa bi jo bilo treba šteti za strinjanje s sodelovanjem v predlaganem postopku.

6.6 EESO na koncu vztraja, da je treba spremljati, v kolikšni meri trgovci dejansko izvajajo odločitve organov ARS, saj prizadevanja za razvoj uporabe sistemov ARS niso smiselna, če je korist takšnih možnosti pravnega varstva vprašljiva.

6.7 Da bi imel takšen način reševanja sporov večjo veljavo, bi se bilo treba pri reviziji osredotočiti na to, kako doseči, da bodo stranke prostovoljno upoštevale odločitve organov ARS. To pomeni, da bi morale imeti možnost, da na začetku postopka ARS določijo, ali bo imela rešitev obliko nezavezujočega priporočila ali pravno zavezujoče odločitve. Zato EESO spodbuja Komisijo, naj preuči in opredeli učinkovite strategije za okrepitev sodelovanja v sistemih ARS. Poleg tega bi morala sozakonodajalca preučiti izvedljivost uvedbe dodatnih zakonodajnih ukrepov, s katerimi bi okrepili zavezanost strank k sodelovanju v postopkih ARS in njihovemu upoštevanju.

V Bruslju, 14. februarja 2024

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Oliver RÖPKE

⁽⁶⁾ Direktiva (EU) 2020/1828 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2020 o zastopniških tožbah za varstvo kolektivnih interesov potrošnikov in razveljavitvi Direktive 2009/22/ES (UL L 409, 4.12.2020, str. 1).